

ภูมิหลัง ปี ๒๕๖๘

วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังมีการพัฒนาการในก้านต่าง ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา พัฒนาการที่เกิดขึ้นสำคัญมาก คือ พัฒนาการทางเพศ เศกฉันท์รุ่นจะมีความต้องการทางเพศ (Need - Sexuality) ปรากฏขึ้น การทำงานของต่อมภัยในร่างกายไม่เที่ยงแต่ทำให้ปร่างของเด็กวัยรุ่นหงส่องเพศมีลักษณะทางเพศแตกต่างกันนั้น แต่ยังทำให้เกิดความสำนึกในเพศของตนว่าต่างกันอีกเพศหนึ่ง และเกิดความสนใจในเพศตรงข้ามอีกด้วย สุพัตรา สุภาพ (2529 : 19) กล่าวว่า "วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถูกอกถูกใจกันหรือซักถามจากพ่อแม่ให้ได้ใจคุณ ช่วยเหลือ และอาจเกิดพฤติกรรมที่ดีขึ้นในเยาวชนปัจจุบันตามคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ซึ่งปัจจุบันเด็กวัยรุ่นได้รับอนุพลทางก้านต่าง ๆ เช่น ค่านิยมในการแต่งกาย ความประพฤติ การเที่ยวเครื่อง และค่านิยมในการคนเพื่อนต่างเพศ จากวัฒนธรรมของประเทศไทย ลิ่งเหลานกอให้เกิดความขัดแย้งในระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ สร้างความเห็นใจให้กับพ่อแม่ ครู อาจารย์ และพี่น้อง เกี่ยวข้องเป็นอันมาก นับวันจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น บัญชาให้พกันมากโดยเฉพาะในชุมชนใหญ่ เช่น ในกรุงเทพฯ และในตัวจังหวัด คือ การประพฤติในทำงชั้นส่วนในที่สาธารณะ การนัดพบกับเพื่อนกางเพศความลับพังคอดจนการมีความสัมพันธ์ทางเพศจนถึงขั้นได้เสียกันก่อนແ霆งาน เกิดบัญชาการตั้งครรภ์ก่อนการสมรส บัญชาการสำนักงานทางเพศ ต้องออกจากโรงเรียน อันอายเพื่อน และบัญชาความโรคตามมา

นิกา นิชยาน (2530 : 154) กล่าวว่า ความประพฤติทางค้านเพศสัมพันธ์นั้นเป็นค่านิยมข้อดีและข้อห้ามมากกว่าความประพฤติค้านอื่น ๆ บัญชาทางค้านเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่น จะรุนแรงยิ่งขึ้นเมื่อผู้ใหญ่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของคนรุ่นใหม่ไม่ได้ และอาจนำอาคานิยมหรือโนนธรรมของตนไปรักความประพฤติของเด็กวัยรุ่น ซึ่งมักจะพบแท้ความผิด นำไป ความช้ำสำนักงาน

เป็นเหตุทำให้เกิดการโต้แย้งกันระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือญาติผู้ใหญ่ อันเป็นผลมาจากการความขัดแย้งของการศึกษาค้านิยมที่ทางกันในเรื่องการปฏิบัติคนของเด็กวัยรุ่นและความคาดหวังของผู้ใหญ่

มนุษย์ทุกคนเมื่อเดินทางมาจะเรียนรู้แบบแผนแค่ชอนเซตของการปฏิบัติคนในเรื่องเด็กกับพฤติกรรมทางด้านเพศ ซึ่งแตกต่างกันไปตามแนวของวัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณี และค่านิยมของสังคมหรือเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เช่น ในสมัยก่อนประเพณีการลักพาตัวและเที่ยวตามลำพังกันเพื่อนต่างเพศของหญิงไทยไม่เป็นที่รู้จักกัน การเลือกคู่ครองจึงเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายจัดหาให้ความหมายเหมือนกัน โดยไม่มีการโต้แย้ง เพราะหลังจากไม่มีโอกาสพบปะกันตามลำพังก็เมื่อเวลาจะมีความรักกับคนอื่นก็ไม่กล้ายื่กความรักเป็นสระหรือความใจตนอาจมากกว่าความเห็นชอบของผู้ใหญ่ได้ ผู้ใหญ่จะยึดถือคิดที่ว่าอยู่ครวยกันแล้วก็รักกันไปเอง ซึ่งประเพณีคลุมถุงชนนี้เป็นประเพณีที่ใช้ความคุ้มครองทางเพศที่เน้นความเชิงวงศ ต่างจากปัจจุบันสภาพลังเศียรไทยที่เปลี่ยนไปและผลจากแนวคิดทางวัฒนศึกษาในเรื่องการศึกษาแบบสหศึกษา ทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดความคุ้นเคยต่อการสماความกับเพื่อนต่างเพศ และมีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครองในสังคมล่องกับรสนิยมของคนต่างเผ่าเชื้อ ภารกิจสาธารณะเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีให้ทำให้เกิดการเผยแพร่องค์ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและค่านิยมต่าง ๆ ของสังคมตะวันตก สิ่งเหล่านี้ทำให้การประพฤติปฏิบัติคนทางด้านเพศของเด็กวัยรุ่นไม่เอียงไปอย่างน่าวิตก

ในวัฒนธรรมตะวันตกการมีเพศกับเพื่อนต่างเพศนั้นถือว่าเป็นการพัฒนาการทางด้านเพศ ทำให้เด็กวัยรุ่นมีโอกาสศึกษาพฤติกรรมของเพศตรงข้าม และมีโอกาสพิจารณาคนต่างเผ่าเป็นครั้นนุ่คลิปภาพอย่างไรอีกทั้งยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวนั้นหรือนำไปสู่การเลือกคู่ครองและการสมรส เชอร์ล็อก (บริษัท เจริญศิลป์. 2523 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1956 : 420) กล่าวถึงเรื่องการมีเพศกับเพื่อนต่างเพศในอเมริกาว่า “เป็นที่ยอมรับกัน ไม่มีการควบคุมจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เด็กวัยรุ่นจะไปยังสถานที่ที่ให้ความรื่นเริงด้วยกัน อาจไปตามลำพังหรือมีเพื่อนไปด้วย สำหรับประเทศไทยนั้น สุชา จันทน์เอม (2529 : 38) กล่าวว่า การมีเพศกับเพื่อนต่างเพศเป็นที่เห็นด้วยในหมู่เด็กวัยรุ่น การเด่งงานของชายหญิงในปัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจาก การมีเพศกับเพื่อนต่างเพศ เพศหญิงสนใจก่อการมีเพศกับเพื่อนต่างเพศแต่ความเห็นว่าควรจะมี

เพื่อนไปด้วย และเลือกนัดเวลาที่กันคนที่สองจะแต่งงานด้วยเห็นด้วย

การคบเพื่อนด้วยเพศนั้นถ้าปฏิบัติตามไม่เหมาะสมหากการความคุณธรรมดีแล้ว อาจนำไปสู่การกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ หลายประการ พุทธศาสนา (2527 : 1) กล่าวว่า ชายหญิงที่อยู่ในวัยหมุ่ลสาวปัจจุบัน มีปัญหาความทุกข์ภายใน ทุกข์ใจ จากเรื่องเพศและชีวิตในครอบครัวมากที่สุด บ่มีชีวิตที่ยังเหมิงและวิกฤติการพยากรณ์มากมาเยิกจากปัญหาทางเพศและการมั้ง เช่น ปัญหาเด็กวัยรุ่นคงครรภ์โดยไม่ได้แต่งงานมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาโสเกต ปัญหาการสำส่อนทางเพศ เป็นต้น

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ และมีอิทธิพลต่อพุทธกรรม สภาพจิตใจ และค่านิยมของเด็ก ตั้งผลการวิจัยของ ศุภุมิตร นฤมล (บัณฑิต ภาคภูมิฯ 2531 : 5) เกี่ยวกับภัยอาชีพบริการ พบว่าสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการประกอบอาชีพผู้ช่วยบริการ ที่รองมาจากปัญหาความยากจน คือ สภาพครอบครัวที่แตกแยก หรือสภาพครอบครัวที่เข้มงวดกว่าพื้น กับลูกมากกว่านี้ เช่น ครอบครัวของชนชั้นกลางที่หอดู เมื่อสอนสอนส่วนซักไชร์ลูกโดยไม่มีเหตุผล พ้อแม่ไม่พยายามเข้าใจลูกได้เห็นด้วยหรือประ不要太มากของตน เป็นต้น

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมในการคบเพื่อนค้างเพศของเด็กเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอ่าวເಗົ່າເມືອງ ຈັງວັດພິບປະໂລກ ເພຣະນັກເຮືອນໃນระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลับก็เป็นวัยที่เริ่มสนใจเพศตรงข้าม (สุชาติ ลีลาธรรม. 2529 : 88) มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และสังคมอย่างมาก สภาพแวดล้อมในตัวจังหวัดพิษณุโลกปัจจุบันมีส่วนยั่วยุ่มومเนา หรือกระตุนให้เกิดวัยรุ่นประพฤติตามในทางเลือมเสีย นอกจากนการที่เกิดวัยรุ่นจะประพฤติตามอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู ค่านิยม และสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งผลการวิจัยนี้อาจจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อป้องกันแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เป็นแนวทางที่ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้องจะได้ให้ การศึกษาอบรม จัดกิจกรรมแบบแนวโน้มแก้ไขในการปฏิบัติตามต่อการคบเพื่อนค้างเพศ อีกทั้งเป็นแนวทางในการจัดการอบรมเลี้ยงดู หรือจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดวัยรุ่นพึงดูแลกรรมที่เหมาะสม ในการคบเพื่อนค้างเพศ

ความคุ้มครองการวิจัย ๙๗/๒๖๑๘

1. เพื่อศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ตามเพศของนักเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ตามลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกว้างขั้นและ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
4. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ตามลักษณะของโรงเรียน คือ โรงเรียนเอกเพศ และโรงเรียนสหศึกษา
5. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ตามระดับการศึกษาของบุคคลากรหรือผู้ปกครอง คือ การศึกษาระดับต่ำ การศึกษาระดับปานกลาง และ การศึกษาระดับสูง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะช่วยให้ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นปัจจุบัน
2. ผลการวิจัยจะช่วยให้ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการประพฤติปฏิบัติของเด็กวัยรุ่นที่เกี่ยวกับ

การคบเพื่อนต่างเพศและหาทางป้องกันแก้ไขให้เหมาะสมท่อไป

3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการจัดบริการค้าแนวโน้มใหม่แกนักเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตนเอง รู้จักตนเองและมีค่านิยมในการคบเพื่อนค้างเพศที่เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 แห่ง คือ โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม โรงเรียนเฉลิมชัยวุฒิสตรี โรงเรียนพิษณุโลกศึกษา และโรงเรียนจ้านกรอง จำนวนห้องล้วน 1,869 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 4 แห่ง โดยแยกเป็นโรงเรียนดังนี้

โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จำนวน 110 คน

โรงเรียนเฉลิมชัยวุฒิสตรี จำนวน 105 คน

โรงเรียนพิษณุโลกศึกษา จำนวน 117 คน

โรงเรียนจ้านกรอง จำนวน 135 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

3.1.1 เพศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 เพศ คือ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 เพศหญิง

3.1.2 ลักษณะของการอบรมเดียงดู ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

3.1.2.1 การอบรมเดียงดูแบบมีเหตุผล

3.1.2.2 การอบรมเดียงดูแบบเชิงวิเคราะห์

3.1.2.3 การอบรมเลี้ยงคู่แบบปล่อยปะละเลย

3.1.3 ประเภทของโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1.3.1 โรงเรียนเอกเทศ

3.1.3.2 โรงเรียนสังกัดภาฯ

3.1.4 ระดับการศึกษาของบิความาราหารือผู้ปกครอง ซึ่งแบ่งออกเป็น

3 ระดับ คือ

3.1.4.1 การศึกษาระดับต่ำ

3.1.4.2 การศึกษาระดับปานกลาง

3.1.4.3 การศึกษาระดับสูง

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ค่านิยมในการคบเพื่อน
ทางเพศ

นัยนิยมศักดิ์เสนาะ

1. ค่านิยมในการคบเพื่อนทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความนิยมชื่นชอบ อันจะเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าบุคคลจะมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งได้รับการประเมินค่าแล้วต่อการปฏิบัติคนในการคบเพื่อนทางเพศ ค่านิยมในการคบเพื่อนทางเพศนี้ วัดได้จากแบบสอบถามค่านิยมในการคบเพื่อนทางเพศของ จิระ จิงเจริญศิลป์ (2523 : 65 - 67)

2. การอบรมเลี้ยงคู่ หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กในการอบรมเลี้ยงคู่ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ การอบรมเลี้ยงคู่แบบมีเหตุผล การอบรมเลี้ยงคู่แบบเข้มงวดกวัดขั้น และการอบรมเลี้ยงคู่แบบปล่อยปะละเลย ลักษณะของการอบรมเลี้ยงคู่นี้จำแนกได้จากแบบสอบถามของ อุบลรัตน์ โพธิโกสุม (2523 : 65 - 67)

2.1 การอบรมเลี้ยงคู่แบบมีเหตุผล หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เด็กในการอบรมเลี้ยงคู่ที่เกิดมีความรู้สึกว่า พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กด้วยความยุติธรรมทั้งในด้านความรัก ความอบอุ่น ความมีเหตุผล เอกสารแสดงถึงความรู้สึกนึกคิด

สามารถตอบ มีความเป็นตัวของตัวเอง พ่อแม่หรือผู้ปกครองยอมรับในความสามารถ และรับฟังความคิดเห็นของเด็กตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในโอกาสที่เหมาะสม

2.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดควบขั้น หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ที่เด็กมีความรู้สึกว่าไม่ได้รับอิสระ เพราะพ่อแม่หรือผู้ปกครองก้าวหายใจเรื่องส่วนตัว และต้องการให้เด็กอยู่ในระบบที่บันทึกข้อความสำเนาไว้ในค้านการทำงาน ด้านความคิดเห็น การแต่งกาย การเรียน และมารยาหาทาง ๆ โดยถือเอาความพอใจและความต้องการของคนเอง เป็นสำคัญ เด็กจะรู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองดู และเข้มงวดกว่ากันเขามากเกินไป

2.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ที่เด็กมีความรู้สึกว่าได้รับอิสระมากเกินไป ถูกตามใจมากเกินไปจนเด็กเกิดความรู้สึกว่า ไม่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ หรือคำแนะนำและความช่วยเหลือจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

3. ประเภทของโรงเรียน หมายถึง การจำแนกประเภทของโรงเรียนตามหลักของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 โรงเรียนเอกเทศ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนเพียงสายเดียว หรือเพลียกันล้วน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1.1 โรงเรียนชาย หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนเพศชายล้วน คุณในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม

3.1.2 โรงเรียนสตรี หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนเพศหญิงล้วน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ โรงเรียนเฉลิมชัยสตรี

3.2 โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนทั้งเพศหญิงและเพศชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ โรงเรียนพิษณุโลกศึกษา และโรงเรียนจันทร์

4. ระดับการศึกษาของบุคลากรที่ต้องผ่านการอบรม หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้เป็นบุคลากรที่ต้องผ่านการอบรมในครรภ์ที่เด็กไม่มีบุคลากร โดยถือเอาการศึกษาของผู้มีภาระศึกษาสูงสุดเพียงคนเดียว แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

4.1 การศึกษาระดับต่ำ หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาสูงสุดไม่เกินระดับประถมศึกษา หรือเทียบเท่า

4.2 การศึกษาระดับปานกลาง หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาสูงสุดไม่เกินระดับ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

4.3 การศึกษาระดับสูง หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษา ตอนปลายหรือเทียบเท่า

